

ZALIG ZIJN DE DODEN DIE IN DE HEER STERVEN

Openbaring 14 : 13.

"En ik hoorde een stem uit de hemel, die tot mij zeide: schrijf: zalig zijn de doden die in de Heer sterven, van nu aan, ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hun arbeid; en hun werken volgen met hen".

Deze tekst kan men vaak lezen in overlijdens-advertentiën, en ook deze wordt menigmaal aangevoerd, om daarmee aan te tonen dat de gestorvene niet dood is. Men zegt dan: de gelovigen worden zalig genoemd vanaf het ogenblik van hun sterven, en, aldus is de conclusie:"zalig zijn en zieleddood" sluiten elkaar uit.

Nu geloven wij dat deze redenering hier niet juist is.

Wij zijn dan ook van mening, dat de oorzaak van het feit dat men hier een verkeerde gevolgtrekking maakt, gelegen is in de onnauwkeurige of onjuiste vertaling van het woordje "zalig".

Het is natuurlijk wel waar hetgeen er staat, n.l. dat zij die gestorven zijn zalig worden genoemd en zijn, maar we moeten wel nagaan, wat hiermede bedoeld wordt, waarom zij zo worden aangeduid en voorts welke betekenis het woord "zalig" hier heeft.

Men heeft voor de vertaling zalig twee verschillende Griekse woorden gebruikt. Het één is het woord "*soosoo*", met de daarvan afgeleide woorden "*sooteria*" d.i. zaligheid, en "*sooter*" hetwelk zaligmaker of, juister, Redder betekent.

Nu heeft het woord zaligheid en zalig bij ons de betekenis van buitengewoon gelukkig en wij verbinden aan het begrip dezer woorden gewoonlijk de toestand zoals die naar onze mening in de hemel zijn zal, en die men smaken zal, wanneer men "naar de hemel gegaan is". Hoe groot ook de vreugde daar zal zijn, toch geeft de uitdrukking zalig nog niet de volledige betekenis weer die het Griekse woord inhoudt.

De juiste vertaling van "*soosoo*" is eigenlijk "redden" en van "*sooteria*", redding (zaligheid) en van "*sooter*" Redder (Zaligmaker). Wij worden door de Here Jezus gered. Hij is onze redder. Natuurlijk zijn wij dan ook zalig in de zin van zeer gelukkig, maar dit is meer het gevolg van onze redding door Hem. Het woord Redder drukt dan ook meer intensiever en duidelijker uit hetgeen de Here Jezus voor ons is en deed.

Hij maakt ons niet alleen zalig (gelukkig), maar Hij redt ons in de eerste plaats. Dit is een groot onderscheid.

Het andere Griekse woord, hetwelk eveneens door "zalig" vertaald is, n.l. "*makarios*" betekent: gelukkig-achting.

Doordat men in de teksten waar *makarios* voorkomt dit woord ook door "zalig" vertaald heeft, is men in de mening gaan verkeren, alsof hiermede hetzelfde zou bedoeld zijn als op de plaatsen waar in het Grieks "*soosoo*" gebruikt is. Dit veroorzaakt natuurlijk verwarring.

Dat de Statenvertalers zelf hebben ingezien dat niet "zalig" maar wel "gelukkig" de juiste vertaling is, daarvan getuigen de verschillende teksten waarin zij dit hebben doen uitkomen.

In Handelingen 26 : 2 b.v. laten zij Paulus niet zeggen: ik acht mij zelve "zalig" enz. maar: ik acht mijzelve "gelukkig" dat ik mij heden voor U verantwoorden mag, en in 1 Kor. 7 :40: dat een weduwe niet "zaliger", maar gelukkig is, dan zij die hertrouwt. Hier past zalig niet.

Het woord *makarios* heeft als zodanig niets te maken met het heerlijk hemellevens en onze redding uit dood en verderf door Christus waaraan wij bij het woord zalig denken. Het betekent eenvoudig: gelukkig.

Dit woord *makarios* hebben we hier in Openb. 14 : 13 en niet *soosoo*. Gelukkig zijn de doden die in de Heer sterven van nu aan.

Zeker, zij worden gelukkig genoemd, maar 't is natuurlijk de vraag: waarom en wat is de reden hiervan? Is dat, omdat zij nu als onsterfelijke ziel in de hemel bij Christus zijn, hetgeen men uit het woordje zalig meent te mogen afleiden of heeft het een andere reden?

Het kan eerstgenoemde reden niet zijn, daar we nu weten dat zij niet zalig zijn in de zin zoals men dit gewoonlijk opvat. Zij worden gelukkig genoemd, maar met de nadere aanduiding: van nu aan, en het waarom blijkt uit het verband.

Wij mogen niet vergeten dat deze tekst in de Openbaring staat en dit boek beschrijft wat in die dag geschiedt. Daar staat niet, zoals we reeds hebben opgemerkt, dat Johannes op, maar in de dag des Heren was. Hij bedoelt hiermede niet de zondag, want daar wist hij niets vanaf. Het is de oudtestamentische dag des gericht.

Die dag wordt in de Schrift genoemd: een dag der verbolgenheid, der benauwdheid en des angstes, der woestheid en der verwoesting, der duisternis en der donkerheid, der wolk en der dichte duisternis, der wrake, die komt brandende als een oven, enz., zie Zef. 1 : 15; Mal. 4 : 1 e.a. De Openbaring beschrijft dan ook de vreselijke oordelen welke dan over de aarde zullen komen.

In die dagen zal de antichrist regeren en de aanbidding van het beest eisen. Het is dan een verschrikkelijke tijd. En zij, die dan in de Here sterven, worden gelukkig genoemd "van nu aan", d.i. in die tijd. Zie voor het verband het voorgaande hoofdstuk (Openbaring 13 en 14 : 1 - 11).

Er staat niet dat zij bij de Heer zijn. Integendeel. Zij mogen rusten, wat het lot is van allen die gestorven zijn zegt Job. (zie ook Dan. 12 : 13). Daar, in de *sheol* houden de bozen op van beroering en daar rusten de vermoeiden van kracht, daar zijn de gebonden tezamen in rust en daar horen zij de stem des drijvers niet. Job 3 : 11 v.v.

De zware oordelen die staan te komen, doordat de zeven fiolen of schalen (Openb. 15) uitgegoten worden ten tijde van de aanbidding van het beest, kunnen hen niet deren.

Die vooraf in de Heer sterven, zijn daarom gelukkig, zij mogen rusten en hun werken volgen met hen. Wanneer? In de opstanding, bij Christus' wederkomst, dan zullen zij het genadeloon ontvangen (Openb. 22 : 12).

Hetgeen hier in de Openbaring geschreven staat is nog geheel toekomstig en men kan zich dan ook niet met recht op deze tekst beroepen om hiermede te willen aantonen, dat de gestorvenen van thans reeds als onsterfelijke ziel in de hemel zouden zijn. In de eerste plaats verbiedt dit de aanduiding: van nu aan, en in de tweede plaats staat er niet dat zij zalig zijn in die zin die wij aan deze uitdrukking verbinden. Zij worden alleen gelukkig genoemd in tegenstelling met hen die dan op aarde leven.

Dit is zo: "van nu aan", vanaf dit aangegeven tijdstip. Dit heeft daarom niet altijd zo te zijn. In rustiger tijden kan leven in de Heer verkieslijker zijn dan het sterven in Hem. Immers in de dood, het graf is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid. Doch in de hier genoemde tijden is het beter te rusten. Het genoemde bezwaar: dat "zaligheid en zieleddood" elkaar zouden uitsluiten, kan, gezien het verband waarin deze tekst voorkomt en het gebruik van de daar gebezigde oorspronkelijke woorden, niet langer volgehouden worden.

[H.W. den Haring, ontleend aan: *De toestand der doden*, 5^e vermeerderde druk, Rotterdam 1977, 1^e druk 1937]